

1938. február 20.

GYAKORLATI PEDAGÓGIA

TANÜGYI FOLYÓIRAT

Kiadóhivatal: Szeged, Kálvária-u. 5. Szerkesztőség: Madách-u. 17.

Magyar hajnali harangszó

Aranyhaju Hajnal
Rózsapiros arccal
Rákacag az Éjre:
Álljon immár félrel!

Violaszin fátyol
Libeg a válláról
S gyöngysor a nyakáról:
Harmat hull a fákról.

Sáppadoz az égbolt
Nefelejcszín selyme:
„Hallga...” — mintha minden
ljedten szepegne.

Madárnak, virágnak
Nem kész még ruhája,
Pedig harangoznak
Hajnali imára.

Megszólal a Hajnal,
S ezer kisharanggal
Felelnek a tornyok,
Dalolnak az ormok...

Vadvirágos völgyek,
Évszázados tölgyek...
Ringó kalászföldek,
Mind-mind Ave-t suttog.

Madarének, dal, fütty...
Pitypalattyol a fürj:
Harangvirág-illat
Föl, az Égig elhat.

S Égből le a földre,
Földből föl az Égbe
Csilingel az Ave
Imádságos hangja...
Csillagmosolygással,
Örök Ige Anyja

Ölében szendergő
Kicsi Jézuskával
— Égi boldogsággal —
Kedvesen hallgatja...

Majd az Ave hangját,
Anyák sóhajtását, —
Mária fohását
A Négy Folyó árja
Halkan elringatja...
Meg-megcsókolgatja...

S Kárpátnak... Erdélynek
Halkan széjjelosztja...

Jártas Róza.